

тъй също и язычници, обърнати въ Иудейската вѣра (прозелити) ¹⁾. Като ходили на купове по улицитѣ на священный градъ, мнозина отъ тѣхъ чули шумѣтъ, който прѣдварилъ съшествието на Св. Духъ и се събрали около домѣтъ, гдѣто се намирали Апостолитѣ. Завчасъ тѣ виждатъ, че нѣколко челоуѣка, въ които по дрѣхата и по другитѣ знакове не било мѣчно да познаятъ Галилеинитѣ, излѣзли изъ домѣтъ и захванали да проповѣдватъ на всѣкого по языкѣтъ на страната му. Тѣзи, които слушали тази проповѣдъ се изумѣвали на голѣмото чудо Божие. Но помежду слушателитѣ се нашли и такива, които се одързостили да се подиграватъ съ насмѣвка надъ Апостолитѣ и говорили: „Тий сж се напили съ сладко вино.“ По поводъ на тая клѣвета, Св. Апостолъ Петръ казалъ рѣчь, която направила силно впечатление на слушателитѣ. Той имъ показалъ прѣдсказанието на Пророка Иоиля (Иоиль II; 28 и Дѣян. II; 17) че Богъ въ днитѣ на Мессия изобилно ще прати на вѣрующитѣ дароветѣ на Св. Духа и изявилъ, че Мессия е Господъ Иисусъ Христосъ, когото Иудейтѣ прѣдали и распнали, а Богъ възкресилъ. „Той“, казалъ Св. Апостолъ, „като приелъ обѣтование отъ Св. Духа, излѣялъ това, що вий видите и чуете.“ Слушателитѣ се умиили съ сърдце и питали Апостолитѣ: „Мжжие братия, що да сторимъ?“ Апостолѣтъ имъ отговорилъ: „Покайте се, и всѣкой отъ васъ да се кръсти въ името Иисусъ Христово за прощение на грѣховеѣ; и ще получите дарѣтъ на Св. Духа.“ Мнозина съ всѣко усърдие приели словото на Апостола и се кръстили около три хиляди души.

Скоро подиръ това Апостолитѣ Петръ и Иоаннъ отивали въ храмѣтъ за молитва, ч. по 9, (а по европ. въ 3, часѣтъ на смъртъта на Господа И. Хр.) Прѣдъ вратитѣ на храма сѣдѣлъ сиромакъ-хромъ отъ рождението си и като прострѣлъ рѣка къмъ Апостолитѣ, просилъ отъ тѣхъ милостиня. Апостолъ Петръ му казалъ: „срѣбро и злато азъ нѣмамъ; а

1) Язычницитѣ, които прѣминали въ Еврейската вѣра, се наричали или прозелити по правда, или пъкъ прозелити прѣдъ вратни. Първитѣ се образували и приели всичкитѣ обязанности, които се налагали отъ законѣтъ иудейски. Вторитѣ само се отказвали отъ идолопоклонството и приемали вѣрата въ одного Бога. На тѣхъ се позволявало да стоятъ въ прѣддверието на Иерусалимскій храмъ, въ тѣй нарѣченный дворъ за язычницитѣ. Фарисейтѣ имали особна ревностъ всѣкакъ да обръщатъ язычницитѣ въ иудейство и при това обръщание имъ прѣдавали своитѣ лъжливи взглядове и убѣждения, за което ги осѣдилъ Господъ — Спасителъ (Мат. 23; 15).